

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Itsenäisyys edellyttää aktiivista kansainvälistä toimijuutta paremman yhteisen tulevaisuuden hyväksi

Pirjatanniemi, Elina

Published in:
Turun Sanomat

Julkaistu: 08/12/2020

Document Version
(Vertaisarvioitu versio, jos kysymyksessä on tieteellinen julkaisu)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Pirjatanniemi, E. (2020). Itsenäisyys edellyttää aktiivista kansainvälistä toimijuutta paremman yhteisen tulevaisuuden hyväksi. *Turun Sanomat*, 2020(12.8.). <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148149>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Elina Pirjatanniemi, Turun Sanomat

Kun kolumnin kirjoittamisen määräpäivä osuu itsenäisyyspäivään, kirjoituksen aihetta ei tarvitse liiemmästi miettiä. Ilta pimenee ja ikkunoita koristavat pian perinteiset kynttilät. Miten muuten tämän tärkeän päivän tunnelmia voisi sanoittaa?

Kuulun siihen sukupolveen, jolle itsenäisyyspäivä merkitsee muun muassa kiitollisuutta sodista selviytymisestä. Itse en ole sotia tietenkään kokenut, mutta ne ovat olleet olennainen osa vanhempieni ja eritoten isovanhempieni elinkaarta. Isäni isä lähti sotaan ensimmäisten joukossa ja oli rintamalla loppuun saakka. Hän selvisi hengissä, mutta kovin kauan hän ei saanut rauhanajasta nauttia. Sodassa heikentynyt terveys vei veteraanin ennenaikaiseen hautaan. Leskeksi jäänyt isoäitini jäi ison lapsikatraansa kanssa rakentamaan Suomea. Äyräpään taistelut osuivat äitini kotikunnan kohtaloksi. Kaatuneiden myötä pieni paikkakunta menetti ison osan miehistään.

Sota-aikojen kokemukset kulkivat suvuissa pitkään. Lapsille ei näistä asioista tietenkään puhuttu. Eloojäämiskamppailuilla ei ylipäättään rehvasteltu. Kohtalokkaat vuodet vaikuttivat arkeen epäsuorasti. Oli kysymyksiä, joiden äärellä suvun miehet vaikenivat. Keskustelu siirtyi toiseen aiheeseen. Isoäideissä oli jokin katkeruuden täyttämä ulottuvuus, joka oli toisinaan jopa pelottava. Monenlaisia unelmia oli ollut, mutta sota oli katkaissut niiltä siivet.

Vanhempani kasvoivat sodan jaloissa ja sodan vaikutukset ovat luonnollisesti heijastuneet omaankin lapsuuteeni. Jos ruoka ei pöydässä maistunut, isä muistutti sota-aikana vaivanneesta nälästä. Teini-iässä ärsytti erityisesti, kun isä perusteli monia tylsiltä tuntuneita velvollisuuksia sodassa tehdyillä uhrauksilla. Töitä piti paiskoa, isänmaan hyväksi. Tämänkaltaiset tarinat ovat kaiketi aika tuttuja monelle ikäpolveni suomalaiselle.

Sitä ei kuitenkaan käy kiistäminen, että itsenäisyyden sinnikäs puolustaminen ja sitä seurannut Suomen jälleenrakennus raivasivat omalle sukupolvelle mahdollisuuden unelmoida. Tästä olen syvästi kiitollinen. Suomessa on ollut hyvä kasvaa ja elää.

Kysäisin uteliaisuuttani lähipiirini osuneilta parikymppisiltä, mitä itsenäisyys heille merkitsee. Toisin kuin voisi äkkiseltään luulla, nämä kansainvälisyyden kyllästävät nuoret ovat ylpeitä Suomesta. He arvostavat maata, joka on vapaa ja jossa epäkohdista voidaan keskustella avoimesti. Arvokkaista asioista he nostavat esiin myös koulutuksen, ilmaisen terveydenhuollon ja turvalliset elinolot. Vaikka maailma on heille auki, Suomi kulkee aina mukana. Voit lähteä Suomesta, mutta Suomi ei lähde sinusta, he totesivat naureskellen. Kliseehän tuo toki on, mutta totta kuitenkin.

Suomi on vauras ja hyvin verkostoitunut demokraattinen oikeusvaltio, jolla on kaikki valmiudet pärjätä myös tulevaisuuden haasteiden edessä. Monet niistä edellyttävät kansainvälistä yhteistyötä koko ihmiskunnan hyväksi. Ilmastonmuutos ja elonkirjon köyhtyminen voidaan pysäyttää vain yhdessä muiden kanssa. Oikeusvaltion ja demokratian rapautumiskehitys ei sekään kunnioita valtioiden rajoja. Monet Suomen kohtalonkysymykset ovat itse asiassa ihmiskunnan kohtalonkysymyksiä. Näin ollen on selvää, että itsenäisyyden puolustaminen ei voi tarkoittaa itseensä käpertymistä. Itsenäisyys edellyttää aktiivista kansainvälistä toimijuutta paremman yhteisen tulevaisuuden hyväksi.

NOSTO: Monet Suomen kohtalonkysymykset ovat itse asiassa ihmiskunnan kohtalonkysymyksiä. Näin ollen on selvää, että itsenäisyyden puolustaminen ei voi tarkoittaa itseensä käpertymistä.